

Het Uit
van de
Lessenaar

Het Uit van de Lessenaar

Auteur: Juan Perea y Monsuwé

Vormgeving, Redactie & Photoshop: Juan Perea y Monsuwé

Poëzie. Met illustraties van 16 houten beelden van Peter Demetz

De gehele kwintetreeks:

- 1) *"Het Laadruim voor de Andromeda Nevel"* (februari 2018)
- 2) *"Het Uit van de Lessenaar"* (maart 2020)
- 3) *"Volmaak de Antechambre"* (juli 2020)
- 4) *"Woelingen door het Numaals"* (augustus 2021)
- 5) *"Het Vaarwelverbod"* (juli 2023)

Bestel en volg mij via: <https://www.bravenewbooks.nl/juantarctica>

ISBN 978 94 640 5311 1

© 2020 Juan Perea y Monsuwé

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, of opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, via digitale opname, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Juan Perea y Monsuwé

Het Uit

van de

Lessenaar

Prelude van het Maniescript

∞

Voorwoord, hoort voort,
Als iets dat pas in de volgende eeuwen
Opgepakt word, waardoor ik allenig mor;

Boek toe, *toe'loe*,
Bezeer je vingers niet en groet de weduwen
Die dit oppikken, als verzetje dat snor

Zit, kachelpit,
Ik ga gans nergens heen, je mag me duwen
En ferm tikken, als raadselachtige nor.

1. Flarden uit de Andromeda Nevel

Bevalt het nu wel of niet, wel of niet, in de Mist,
Niets is goud wat er schijnt, maar wie ben ik om *Mailis*
Of *Bronwyn* te versmaden, gekist
En wel, door een schijnbaar nieuw element,

Dat wel of niet, wel of niet, onmisbaar detail is,
Een van de ontastbaar vele, van mijn testament,
Dus ben ik in mijn element, been
Ik hier nog eventjes stiekem niet weg,

Vrouwenharten eender, of kwijn ik achter de heg?
Daar alles dor is, een projectie van *Elfensteen*,
Als machtige *brownie*, die niet vult,
Gooi d'rom het roerei om, in het tumult!

Dus is het
Welles nietes,
Welles nietes,
Wat er blinkt, als een cursor;
Als cursist van de Simulatie brult er:
“*Helles wiedades, helles wiedades!*”
z:\Andromeda\>

2. Emmerlijst

Ik wil een kopje koffie in *Klein-Kuttingen*,
Over de *Luts* schaatsen in het bos, op zwart ijs,
Promoveren aan de Uni van Göttingen,
Grytviken kiekeken, door de poort van een patrijs;

Eenmaal daar, in die wonderschone baai,
Gekroond door Mount Paget, drieduizend hoog,
Groet ik Shackletons graf, loop met een boog,
Richting Mount Fuji, een soort *Kempeitai*,

Want in het woud van *Aokigahara*,
Met een bont lint in mijn palm,
Kampeer ik taai,

Spijt mij niet, het ~~kruis~~ door de Sahara,
Weerklinkt op dag vijf, de galm:
“*Grytviken, bye!*”

3. Evaluatiegesprek van een Zuchtje

Hij programmeerde nog in BASIC:

```
10 IF ZIJ$="LEUK", THEN GO 69
```

```
69 CONFIDENCE= CONFIDENCE +100000: GET HER$
```

Zij vond dit echter lelijk en lachte er niet mee,

Want toen de tijd daar was, veroordeelde zij puntsgewijs:

“Toen jij zus deed, werd ik erg onzeker, die risee

Wil ik niet zijn, mijn ex deed dat beter, stom rond dat hij

Is, maar hij wist wel van aanpakken, die slakkengang

Van jou gaat hem niet worden, bij die zandzakken hang

Ik niet meer rond, zo lelijk, ik lach er echt niet mee!”

Als hij nu die foute stouterd was geweest, THEN FUCK THIS!

Mocht hij onuitstaanbaar zijn, een onbetrouwbare neet,

Ruim drie kwartier te laat, dan verzuchtte zij geen crisis,

Dan zwijmelde ze, nerveus haar kapsel verbouwend: *“L33t!”*

Waarop hij thuis codeerde,

Beide kanten op veerde:

```
IF BADASS THEN: IGNORE
```

4. Het Complexje dat op Kiepen Staat

Zo was er nou nooit es, een vrouw die getooid met een lederen laars,
Mij met haast en geraas een vertrek binnenloodste,
Omdat zij van de grootste, niet van die berooide hartstocht blaakte,
Enig lenig – een zwierig plezierig kadootje!

Dat ik vliegend als keeper, stijlvol als zwieper, dat leer uit haar kruis
Volleerd ranselde, haar ontmantelend als hoeder,
Omdat zij als warmbloeder, zonder een poeder, steeg in het gedruis,
Statig batig – een delta ontsteld door haar oever!

Nee, dat overkwam mij niet die ene keer, die ik zo geer begeer,
Tut, tut, tsssk tsssk, wat delen wij jouw medelijden,
Ontkurk een heel krat, smijt het tegen het fregat, wees een fenomeen!
Zodat ze niet om je heen kan ezeltje rijden.

5. De Abele Mede Leeuwen

In een koninkrijk, dat van gekkigheid,
Niet wist hoe slecht het het had, *Stotterstad*,
Liep een sokheld te hoop tegen leegloop,
Van vrouwen en kroost, in tijden dat troost,
Bij de kraag werd gevat in een laag bad,
Van bier en brood, in een pot die schuim doodt,
Waarbij de hutselstenen zich blutsen,
Al ratelend over kasseikaters,
Pak aan, *Vuilnisridder*, waar die sidder
Al niet goed voor is, voor de middagmis!
Als de rapen gaar, zo in je vlashaar,
Zich mengen met groente, zonder een zoen
Te vangen, van die meid volgehangen,
Met stoffer en blik, die nog veel doffer
Dan ik ooit deed, mijn tong in een plooi beet;
Schuinstamboer, ga naar je thuis-mallemoer!
Laat de sjans van het ambt maar aan mij, thans
Ook geen vetpot, als je dan met seks spot,
Dan is het helemaal een beestenkraal,
In een koninkrijk, dat van geiligheid,
Niet wist hoe slecht het het had, *Sodomstad!*
Met een held, die zijn geld in een sok stopt.

6. De Klaagzangeres van Dienst

Als een blaag van verstandsverbijstering,
Ging ik weer raar doen, ging ik mijn haar doen,
En dan weet je haast zeker, dat het bokt;

Zet de zaag in mijn ouwe wijvering?
Man, ik ga stoffen, gaat zij weer boffen,
En dan weet je haast zeker, dat ze jokt;

Na één impuls van zelfvernietiging,
Ga ik haar nadoen, ga ik weer haar doen,
En dan deed ik haar zeker, tot ze gokt;

Want een dienstmaagd houdt niet van bevlieging,
Een vaste betrekking, die qua strekking,
Uitschreeuwt, dat ze na deze gil wel nokt!

7. Lancelotte

Zij speelde het clavecimbel in de antechambre,
In de gebroken ontloken zomernamiddagzon,
In een goudbrokaten ensemble, solo, als een huis,

Daarna trok zij zich terug in haar boudoir, *Alhambra*
Te kijk zettend, tot ontzetting van een landdag-baron,
Die zij gelaten getemperd kookt, kil als een plavuis;

Oh *Lancelotte!*

Ik ga mee in de trance, de matinee als ambiance,
Vervolmaakt in de smaak van je huid,

Zo bijkans frotten!

Jij schrijft dertig bij *Chance*, rijgt mijn nee aan je klamme lans,
Trammelant in de klank van je luit.

8. De Markies van Carabas

Hij vlast, hij vlast, hij vlast,

De *Markies van Carabas*,

Hij roffelt zijn pauk,

Rammelt aan *Bauk*

En hoekt een bedrieglijke gast.

Hij jast, hij jast, hij jast,

De *Markies van Carabas*,

Hij moffelt zijn steen,

Hinkt met zijn been

En zoekt naar gerief op't terras.

Snoodaard, heb je alle bonnen nog?

Van de tonnen, die weduwen grif

Aan je gaven, als gage voor nop?

Bloodaard, hef nu maar geen ponnen, spog

Is nou geronnen, ze duwen gif

Door je kraag en heel graag – wat, geen strop?

9. De Schuldpad

Ik moet heel wat dulden,
Want die bult van de schuld,
Smaakt als zult, die niet vult,
Net als schrik, na de flik,
Van de gulden.

Ik moet veel gedulden,
Want die cult van de bult,
Die jij brult, katapult,
Breekt mijn fik, na de hik,
Flauwekulden

Zij verder...f...

10. De Kleur *Deaud*

Ik zag een tint die niet bestaat, in de vierde dimensie,
Met geen lichtpen te beschrijven, waar blijf je nou?
Er is een woord dat bij me opkomt, ik noem het: *stipentie*,
Dat wel gewaagd is, aan het lijf van jou als vrouw;

Jij mag ook niet bestaan, ik krijg geen vat op jouw tonnage,
Ervaar geen controle over beginselen,
Dus ga ik over, tot de wanorde van verzinselen,
Wens ik daags, dat jouw borst mij torst als corsage!

Ach, droef refrein, och harlekijn,
Wieg het, bedrieg het kapot!
Ach, stroef kwatrijn, och marsepein,
Lieg het, verbied de tarot!

La Papessa: er weer terug in,
Xarah & Tessa: hebben weinig zin!

11. Woonstee Bommenhagel

Een flat,

Een flater.

Een schat,

Een schater.

Een krat,

Een krater...

Een lat,

Geen later.

12. Erdoorheenzitje

Ik ben door en door,
Zichtig en slecht,
Ook als ik doorvecht, doorwrocht
Door het bocht, dat mij omlegt.

Ik heb alles door-
Trapt, gelaten en staan;
Ik ben doorgedaan,
En weer doodgedaan.

13. Wij, Waterlanders

Met een wolkje zon en een snufje regen,
Neem ik mijn mooie meid, mijn evacu e,
Mee, met een toefje spijt, zo heel genegen,

Zij vocht met vernuft, tegen het verlegen
Aan, nooit een dooie mijt, maar het vocht was veel
Te sterk en mijn weerwerk ook te gedegen.

“Jij bent een ploert”, zegt zij die koert,
“Vergeet de vuilnis niet en de vaat”,
“Jij ouwehoert, dra gebonjourd”,
“Ik beet je pruillip, die ik zo haat!”

14. Vergietmenietje

Ach, vermetelegegetelheid,
Stuif op, uit het hok van melancholie,
Niet meer dan een nietje,

Jij, omgebogen, bij mij in't krijt,
Ik snuif je geur van't melange lolly,
Oud zeer van een knietje.

Minder dan een paperclip hou ik
Omgebogen vast, buiten de krijtlijn,
Een keer houd ook ik op,

Met geven, snerende flauwerik,
Wat heb je gelogen, gast, bijtijds zijn
Wij weer koud, op de top.

15. Beginselen van de Uitlegkunde

In den beginne was er enkel bos en water,

Hoe mooi was dat, zeg!

Maar het moest en zou gerooid,

Gekooid en berooid een betonnen zelfmoordbriefje

Worden, juffrouw, dag dag, pastorale en sater!

– Dooi zonder uitweg.

